

Zprávy a oznámení

Mše sv. v domově důchodců

Dne 1. února bude v kapli rožmitálského domova důchodců sloužena mše sv., jejíž začátek bude jako obvykle v 15.00 hod. v kapli domova.

Návštěva pana kardinála

V minulém čísle avizovaná návštěva pana kardinála Vlka u příležitosti jeho 75. narozenin má už své přesné datum. Významné životní jubileum u nás pražský arcibiskup oslaví v sobotu 16. června při mši sv. od 10.00 hod. ve farním kostele ve Starém Rožmitále.

Farní zájezd

Na konci května či počátkem června plánujeme jako v minulých letech farní poutní zájezd. Záměrem je letos navštívit západní Čechy, především hrad Bečov nad Teplou a shlédnout jednu z nejzajímavějších památek u nás: proslulý relikvii sv. Maura. Cena zájezdu se bude pohybovat kolem 280,- Kč. Těm spořivějším z nás doporučuji odložit si každý den 3,- Kč či každý týden dvacet korun a do června našetřít na cestu i na svačinu našetřeno a ještě zbude na pohlednice a nebudete to pro nás žádné náhlé vydání.

Poděkování koledníkům

Mám opět milou povinnost poděkovat všem, kdo přispěli na letošní tříkrálovou sbírku. Především však chválím statečné koledníky, kteří jako tři králové obcházelí dobré lidi a sbírali příspěvky. Letos to byly dvě skupiny, vedené paní katechetkou Hochmutovou a paní Inkou Holanovou. Jsem rád, že máme tak šikovné děti jako Martina Horníka, Lukáše Muchnu, Katku Pevnou, Adélku Převrátilovou, Terezku Horychovou, Barboru Květoňovou, Pepička Hořejšího, Lukáše Pevného, Petra Muchnu, Petru Průchovou a Veroniku Jarosilovou. Jim i jejich rodičům moc děkuji.

Chrámový sbor

Chrámový sbor začíná nacvičovat skladby na Velikonoce. Rád přivítá další schopné zpěvačky a zpěváky, kteří jsou ochotni obětovat něco ze svého času službě Bohu. Scházíme se každé pondělí v 18,15 v městském kostele nebo v ZUŠ. Neostýchejte se a přijďte.

Úmysly mší svatých od 22. ledna do 4. února 2007

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
M: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po 22.1.	mše sv. není	Po 29.1.	mše sv. není
Út 23.1. M	Za Františku Kavkovou a manžela Ladislava, rodinu Kavkovu a Bartoškovu	Út 30.1. M	Za Karla Čejku, rodinu Čejkovu a Matějkovu
St 24.1. M	Za Marii Bacíkovou	St 31.1. M	Za Boží milosrdenství pro zbloudilé a nevěřící
Čt 25.1. M	Na úmysl dárce	Čt 1.2. m	Za rodinu Holanovu
Pá 26.1. M	Za Marii Hochmutovou a celý rod Hochmutových	Pá 2.2. M	Za Boží požehnání a pomoc pro děti a vnoučata
So 27.1. M	Za Marii Blažkovcovou	So 3.2. M	Na dobrý úmysl (volná intence)
Ne 28.1. R	Za † Karla Kozla, jeho rodiče a d. v o.	Ne 4.2. R	Na dobrý úmysl (volná intence)

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 31. 1. 2007. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i styl. úprava.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 1 Ročník IV

21. ledna 2007

Opožděný vánoční příběh

K vánočním svátkům neodmyslitelně patří dojemné příběhy. Ve vánočním čísle našeho zpravodaje však takovýto příběh scházel, a tak nám jeden přímo při půlnoční mši svaté napsal sám život.

Vše začalo koncem loňské zimy, někdy v polovině března. Tehdy se u rožmitálské fary objevil hladový černý kocour. Patrně jej někdo vyhodil z bytu, neboť se zoufale snažil dostat do fary a zde se pokud možno někam schovat. Vzhledem k tomu, že místo domácího zvířete – lapače myší je na faře už obsazeno, neměl šanci. Občas jsem se nad ním smíloval a dal mu najíst. Odvděčoval se předemím a přítulností. Kocour však často seděl v dešti na okně, žalostně mňoukal a tůkal nosem do okna. Budil všemožně soucit a stále se toužil dostat do bytu. Tak prožil celé jaro, léto i podzim.

Na zimu jsem mu zřídil budku mezi uloženým dřevem, ale kocour stále obléhal dveře a jeho černá promoklá postavička se znovu a znovu objevovala jako tichá výčitka za oknem. Nemohl jsem si nevzpomenout na báseň Jiřího Wolкера „Tvář za sklem“. Zatímco moje kočky se blaženě hřály u kamen, on se klepal zimou. Nakonec však kocour došel přesvědčení, že jediná pomoc mu už může přijít jedině shůry a začal chodit do kostela. Zejména si oblíbil pohřby. Měl k tomu i vhodné oblečení – černý kožíšek. A tak jsem jednou uprostřed dojemného rekviem uslyšel hlasité výkřiky „Huš potvorolo!“, jimiž se nějaký pozůstalý snažil nezvaného smutečného hosta vyhnat z kostela. Kocour se však patrně přicházel do kostela pomodlit k sv. Františkovi z Assisi, Antonínu Paduánskému či Martinu de Porrés, patronům zvířat, za nalezení nového domova a teplého pelíšku.

Dojemný příběh vyvrcholil na Štědrý den. Půlnoční mše svatá byla tentokrát mimořádně slavnostní s účastí samotného pana biskupa, který, jaká náhoda, také patří do františkánské rodiny. A tak ve zcela naplněném kostele, při dlouhém biskupském kázání nastalo náhlé oživení. Na půlnoční přišel zcela nenuceně kocour. Vstoupil bočním vchodem a pod nohama překvapených návštěvníků kráčel přímo před oltář, kde si zvědavě prohlédl pana biskupa. Pak pokračoval dál do boční kaple. Ihned jsem vyslal statečného lovce Pepička Hořejšího, který měl zjednat nápravu. Po delším zápase se mu podařilo šelmu odchytit a vyprovodit ze dveří. Jenže kocour jako by tušil: teď jde o všechno, teď a nebo nikdy. A tak se za chvíličky řady věřících opět zavlnily a černý tvor se znovu šinul k oltáři. Pan biskup zachoval kamennou tvář a kocour byl opět nemilosrdně vykázán. Jenže on patrně při některé ze svých předchozích návštěv zaslechl evangelium o neodbytné vdově či vytrvalém slepci od Jericha a zachoval se stejně. Potřetí vstoupil do chrámu Páně a tentokrát podnikl exkursi do hlavní lodi. Tam kdesi v davu zmizel, jako by se rozplynul.

Mše skončila, pan biskup se rozloučil a odjel a já se šel ještě trochu najíst a napít do farní kuchyně. Ještě před tím, než jsem zhasnul, nahlédnu náhodou za závěs, zakrývající proluku v kuchyňské lince. A on tam byl! Kdo ví jak se sem dostal, ale blaženě si zde seděl a jen na

mne spokojeně zívnu. Tentokrát už jsem neměl to srdce jej vyhodit a nechal ho svatou noc tiše prospat v kuchyni. I kocour má právo nahlédnout do svého nebe.

Když jsem pak ráno na Boží hod jel s panem Stehlíkem do Hvožd'an, celou příhodu jsem mu vyprávěl. Konstatoval, že kocour jedná jako průměrný český katolík – jde do kostela jen na pohřeb a na půlnoční, ale že se mu líbí. A zda bych mu jej nevěnoval.

A tak kocour na svátek sv. Štěpána došel vyslyšení svých modliteb. Nalezl skutečně nový domov, spokojeně pospává na křesle, roztahuje drápky a utěšeně tloustne. Podle svědectví pana Stehlíka má kocour hrůzu jen z jediné věci – když se jej snaží vynést ven a trochu provětrat, žalostně ječí a brání se jak o život. Už má své zkušenosti a nechce o svůj tak těžce vybojovaný přibytěk přijít.

Z tohoto pravdivého vánočního příběhu se můžeme poučit, že chodit do kostela je opravdu užitečné. Může to prospět nejen nám lidem, ale i kocourům.

P. Ivo Prokop

Varhany v městském kostele sv. Jana Nepomuckého se opravují

Předvánoční koncert Základní umělecké školy J. J. Ryby i provedení České mše vánoční J. J. Ryby ještě zdárně na těchto varhanách proběhly. Najednou se vyskytla závažná závada na rozvodném relé (tzv. mezirelé) tohoto 102 let starého jednomanuálového nástroje s pneumatickou trakturou. Jeden tón přestal hrát. Byl tedy pozván varhanář, p. Daniel König z Plzně. Ten mimo jiné konstatoval, že valná část varhanní skříně i dalších dřevěných dílů včetně dřevěných píšťal a také dotyčného rozvodného relé je napadena červotočem. Celé toto relé bude nutné vyrobít zcela nové, což je velmi náročná práce. Vše si podle předběžných odhadů vyžádá částku v hodnotě cca 30 000,-Kč. Další náklady budou následovat na zastavení aktivity červotoče nátěrem a desinfekcí, což si vyžádá obnos asi 20 000,-Kč. Zásah je ale nanejvýš nutný, neboť škody způsobené tímto houževnatým hmyzem by záhy několikanásobně překročily částku na zastavení jeho aktivity. Vše dřevěné by se časem doslova rozpadlo. Poslední oprava varhan se uskutečnila před více než 25 lety, takže mají opravdu nárok na další větší opravu. Prosim tedy farníky o finanční podporu na opravu varhan.

P. Ivo Prokop

Výsledek charitní TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY 2007

Vybralo se celkem 22 402,50 Kč.

Letos proběhla „Tříkrálová sbírka“ v Rožmitále už pošesté. Popáté se také do sbírky zapojily 2 skupinky dětí z Březnice – vybraly 4 968,- Kč.

65 % z vybrané částky bude použito na roční vzdělání a zdravotní péči

12letého chlapce z Indie Sachina Sadhure v rámci projektu „Adopce na dálku“ (Kč 4 900,-) a dále na pomoc pro sociálně potřebné z Rožmitála a Březnice. Ostatních 35 % výtežku využije Charita na provoz různých charitních zařízení a sociální pomoc po celé ČR i do zahraničí – př. azylové domy, domovy pokojného stáří, poradny pro týrané ženy, hospice pro umírající atd. Velký dík patří:

- DĚTEM – tříkrálových koledníků, které se do organizování sbírky pustily s chutí a odvahou
- VŠEM DÁRCŮM, kteří i z mála přispěli
- VEDOUCÍM SKUPINEK – H. Hochmutové, I. Holanové

Pokud by se chtěl někdo přidat k organizování sbírky v příštím roce – i z okolních vesnic, budeme rádi. Kdo by chtěl ještě přispět, může zaslat dárcovskou SMS ve tvaru: DMS KOLEDA na číslo 87777.

Jana Horníková

Z historie 47. část – P. František Roubík (4.)

Jak jsme si v loňském roce slíbili, budeme i v tomto novém pokračovat v našem historickém seriálu rokem 1914, rokem po všech stránkách tragickým. Nejdříve se však věnujeme stavbě dřevěné kolny. Ani ta se neobešla bez komplikací. Jako by se jednání s úřady za 100 let ani nezměnilo.

„*Dělání stohů obilí a slámy loňského roku z hojné loňské úrody benefeciátu se nevyplatilo. Obilí i sláma zmokly, hnily, kazily se a mlácení venku v zimě bylo špatné! Pole za stodolou se ujezdilo a ušlapalo. I prosil benefeciát k. a. ústřední kancelář o vystavění dřevěné kolny k rozšíření stodoly, zvláště když na půdu nad stájemi nebylo radno ukládati píci, ježto dřevěné povalové stropy propouštěly výpary a píce se každoročně kazila. K. a. ústřední kancelář odkázala benefeciáta opět k dělání stohů. I postavil tyž sám dřevěnou kolnu za stodolou v zahradě na zbytečném přiléhajícím pozemku k ní hned za vraty stodoly. Kolna je velmi prostorná, účelná, se stodolou dovedně spojená a k ní přidaná, jakoby jedna budova. Je celá dřevěná, sloupy na kamenech postaveny. Materiál a práci tesařskému mistru Hrabákovi zaplatil benefeciát. Doufá, že při stavbě stáji bude kolna přijata od k. a. ústřední kanceláře za budovu inventární. Do té doby farář pojišťuje budovu kolny sám.*“

Je bezesporu zvláštní, že ani na jednom z rožmitálských kostelů nikdy nebyly a dodnes ani nejsou věžní hodiny. V případě městského kostela se není co divit, neboť hodinami byla opatřena věž radnice, ale ve Starém Rožmitále by se jistě hodily. I když byly na jedné ze stěn farního kostela umístěny sluneční hodiny, nebyly tyto vždy zcela spolehlivé a použitelné. Zvuku věžních hodin rozléhajícího se po celé obci se nemohly rovnat. A tak v r. 1914 nadešel čas k pořízení věžních hodin. „*Věžní hodiny od firmy Fr. Moravus v Brně objednal benefeciát na věž farního chrámu za 1000 K, dohodnuv se dříve se zástupci obce Starého Rožmitála a požádav k. a. ústřední kancelář v Praze za dovolení a zhotovení rozpočtu a plánu pro přípravu práce k zavěšení hodin, tesařské, zednické a nádenické. Plán a rozpočet vypracoval p. k. a. architekt Hrábek ve výši ... K. (částka neuvedena – pozn.). Co nakonec zhatilo všechny plány našich předků? Inu, válka. „*Válka způsobila, že hodiny dosud postaveny nebyly. Stroj v bedně v původním obalu jest uložen dole v kostele, ale ciferníky a monteura nemůže firma zaslati, ježto továrník zůstal doma sám, ostatní z továrny jsou na vojně.*“ I tato strohá formulace dovede čtenáře k představě o nastalé situaci. Všichni mladí a schopní muži odešli do války s domněním, že se brzy vrátí ke svým rodinám i ke své práci, a že to, co začali, brzy dokončí. A mnozí z nich nechali na bojištích své zdraví a mnozí i své životy. A ten náš v bedně složený zbrusu nový hodinový stroj, bez ciferníků, jako by dokládal, že tam na bojištích se pro řadu našich předků zastavil čas. Složili jej v kostele v domnění, že jej brzy nainstalují, ale 4 kruté roky vzaly naději i těm nejodvážnějším. Po válce bylo zajisté mnoho důležitějších věcí, a tak jsme ve Starém Rožmitále zůstali bez hodin. Dnes nosíme každý na ruce hodinky a již necítíme potřebu hodin tak, jako naši předkové, avšak když zaslechneme z radnice milé odbíjení, jako bychom si připomněli, že čas ubíhá a my že ještě žijeme.*

Na str. 127 farní kroniky je úhledně nadepsáno a podtrženo „*Světová válka*“. „*Co dlouho se připravovalo a tušilo, nač veřejný tisk připravoval, čeho však každý nejméně očekával a co překvapilo – bylo vypuknutí války na den sv. Anny dne 26. července 1914. Zlověstný zločin Sarajevský, zavraždění výborného korunního prince arcivévody Františka Ferdinanda de Este a jeho vznešené choti, vévodkyně z Hohenbergu (roz. hraběnky Chotkovy), dne 28. června 1914 byl plamen, který zažehl celou Evropu v obrovský požár nejen evropské ale i světové války. Myslilo se všeobecně, že válka potrvá 2 – 3 měsíce, za krátký čas že nashromážděné výbušné látky v moderních státech se vybijí a bude zase pokoj. Než novodobý způsob válčení v zákopech válku protahuje a nikdo nemůže tušiti, jak dlouho potrvá. Obětí války této již za 6 měsíčního trvání jejího jesti mnoho, slabé vylíčení jich učiníme jindy. Kéž se Bůh smiluje a válka je brzy u konce!*“

Pisatel napsal, jak cítil a jak se tehdy všeobecně soudilo. Zřejmě až pozdější čtenář či některý z dalších pisatelů, nebo dokonce sám P. Roubík, začernil v odstavci slova „*výborného*“ a „*vznešené*“, tedy pochvalně přívlastky obou zavražděných. Snad proto, že v pozdějším pohledu na válku přeci jen do popředí vystoupil i fakt, že vedla k rozpadu monarchie a vzniku republiky. A možná, že to bylo ze zcela jiného důvodu. Kdo ví. Černé skvrny bijí do očí, ale text pod nimi je čitelný, jako by někdo chtěl skutečně zdůraznit, že s odstupem času se vše hodnotilo poněkud jinak.

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová